

Județul Galați

Date geografice

Judetul Galati este situat în partea central-estica a țării noastre, desfășurându-se între 45 °25' și 46 °10' latitudine nordică, între 27 °20' și 28 °10' longitudine estică. Ca poziție geografică, județul Galați se înscrie în aria județelor pericarpatiche-dunărene, fiind situat în partea cea mai sudică a Moldovei, la confluența a trei mari ape curgătoare: Dunare, Siret și Prut, în sectorul fluvio-maritim al țării. În partea de nord se mărginește cu județul Vaslui, la est Prutul formează granița naturală cu Republica Moldova, spre sud Dunarea stabilește limita cu județul Tulcea, la sud-vest, pe linia Siretului, are ca vecin județul Braila, iar la vest și nord-vest, în mare parte pe cursul aceluiași râu, se învecinează cu județul Vrancea. În aceste limite geografice județul Galați ocupă 4466,32 km², adică 1,9 la suta din suprafața României.

Județul Galați are o climă blândă și este bogat în resurse naturale. Dovezi ale existenței sale de-a lungul timpului stau descoperirile arheologice care datează din paleolitic. Situat de-a lungul drumurilor comerciale europene, așezarea Mila 80 de pe Dunare, este multimilenară. Fortificațiile geto-dacice de la vărsarea Siretului în Dunare, au fost transformate într-un castrum militar și așezare civilă. A fost nodul care a transmis civilizația română în Moldova și în țările din nordul Mării Negre. Timp de secole, zona a fost traversată de drumurile comerciale române și grecești. Consolidarea autorității statale în Moldova în secolul al XV-lea, a transformat Galațiul într-un oraș-port, centru important economic și comercial - singurul port liber al României timp de multe secole.

Relieful

Prin poziția sa la exteriorul arcului carpat, județul Galați ocupă zona de întrepatrundere a marginilor provinciilor fizico-geografice, est-europeană, sud-europeană și în parte central-europeană, ceea ce se reflectă fidel atât în condițiile climatice, în învelișul vegetal și de soluri, cât și în structura geologică a reliefului. Aceasta din urmă oferă o priveliște cu înalțimi domolite, cuprinse între 310 m în nord și 5-10 m la sud. Regiunea în sine prezintă un relief tabular cu o fragmentare mai accentuată în nord și mai slabă în sud, distingându-se, după altitudine, poziție și particularități de relief, cinci unități geomorfologice: Podișul Covurluiului, Câmpia Tecuciului, Câmpia Covurluiului, Lunca Siretului Inferior și Lunca Prutului de Jos.

Clima

Teritoriul Județului Galați aparține în totalitate sectorului cu climă continentală (partea sudică și centrală însumând mai bine de 90% din suprafață, se încadrează în ținutul cu climă de câmpie, iar extremitatea nordică reprezentând 10% din teritoriu, în ținutul cu climă de dealuri). În ambele ținuturi climatice, verile sunt

foarte calde și uscate, iar iernile geroase, marcate de viscole puternice, dar și de întreruperi frecvente provocate de advecțiile de aer cald și umed din S și SV care determină intervale de încălzire și de topire a stratului de zăpadă. Pe fundalul climatic general, luncile Siretului, Prutului și Dunării introduc în valorile și regimul principalelor elemente meteorologice, modificări care conduc la crearea unui topoclimat specific de luncă, mai umed și mai racoros vara și mai umed și mai puțin rece iarna. Circulația generală a atmosferei are ca trasaturi principale frecvența relativ mare a advecțiilor lente de aer temperat - oceanic din V și NV (mai ales în semestrul cald), frecvența de asemenea mare a advecțiilor de aer temperat - continental din NE și E (mai ales în anotimpul rece), precum și advecțiile mai puțin frecvente de aer arctic din N și aer tropical maritim din SV și S.

Regiune

Județul Galați face parte din Regiunea de Dezvoltare Sud-Est (împreună cu județele Vrancea, Buzău, Brăila, Constanța și Tulcea), din Euroregiunea Dunării de Jos (alături de raioanele din sudul Republicii Moldova și vestul Ucrainei) precum și din Zona Economica Liberă "Galati-Giurgiulesti-Reni".

Asezarea geografica

Situat în partea central-estică a țării, la vărsarea Siretului și Prutului în Dunare, județul Galați ocupă o suprafață de 4.466 kmp, reprezentând 1,9 % din suprafața României. Județul are 2 municipii Galați și Tecuci și 2 orașe, Berești și Târgu Bujor, 56 de comune cu 186 de comune. Zona de legătură dintre Podișul Covurlui la nord (50% din suprafața județului), Câmpia Tecuci și Covurlui (34%), și Lunca Siretului și Prutului (16%) la sud, asigură județului o configurație geografică coerentă. La 1 Ianuarie 1996, populația număra 643.000 locuitori sau 2,8% din populația totală a țării (locul 9 pe țară din punct de vedere al populației). Structura populației județului este următoarea: 50,1% bărbați și 49,9 % femei; 60,4% populație urbană și 39,6 % populație rurală. Din punct de vedere al densității populației, județul Galați se situează pe locul al treilea în țară cu 145 locuitori /kmp. Resedința administrativă - Galați - este al 5-lea oraș al țării ca mărime (329.300 locuitori) și cel mai mare port situat pe Dunarea maritimă. Orașul Galați este situat la 130 km de țărmul Mării Negre și la aproximativ 250 km de București (capitala României), Iași, Ploiești, Buzău, Constanța, Chișinău (Republica Moldova) și Odessa (Ucraina). Județul Galați face parte din Regiunea de Dezvoltare a Sud-Estului (care include și județele Vrancea, Buzău, Brăila, Constanța și Tulcea), EuroRegiunea Dunărea de Jos (împreună cu districtele sudice ale Republicii Moldova și districtele vestice din Ucraina) și Zona Comercială Liberă Galați-Giurgiulesti-Reni.

Condițiile naturale

Galați poartă în peisaj amprenta unor influențe datorate acelor entități geografice europene care se interferează pe pământul României.

Rezervații și monumente ale naturii

Principala rezervație naturală din județul Galați este localizată pe nisipurile din câmpia Tecuciului și anume la sud de localitatea Liești, în jurul satului Hanu Conachi, pe o fâșie de circa 4 km lungime și 0,5 - 1 km lățime având o suprafață de circa 84 ha și care se continuă până în lunca Siretului. La câțiva kilometri de Municipiul Galați se află rezervația paleontologică de la Barboși (Tirighina) cu o suprafață de circa 1 ha, cuprinzând fosile de moluște din faza Euxinului vechi (cu aproximativ 400000 ani în urmă). De asemenea, nu departe de Galați, și anume la nord de oraș, dar pe valea Prutului, pe teritoriul comunei Tulucești, în locul numit Râpa Bălaia, se află cea de-a doua rezervație paleontologică. A treia rezervație paleontologică se află lângă orașul Tecuci, pe șoseaua Tecuci-Valea Mărului-Pechea-Galați, cu o suprafață de 1,5 ha. Rezervația se află pe terasa inferioară a Bârladului, la punctul numit "La Rateș", adică acolo unde a fost cândva un han. În partea de răsărit a județului, pe teritoriul comunei Băneasa, între localitățile Băneasa și Roșcani, se află Pădurea Băneasa, în care, pe lângă pădurea în sine este ocrotit și bujorul sălbatic, pe seama căruia s-au creat legende și o mare serbare populară care are loc în fiecare an. Se spune că bujorii ar fi apărut din sângele moldovenilor căzuți în lupta de la Roșcani, de la 1574, când armata lui Ioan Vodă cel Viteaz a fost învinsă de turci datorită lipsei de apă. Și în pădurea de la Hanu Conachi se desfășoară în fiecare an, sărbătoarea salcâmului. Aceste două rezervații constituie nu numai obiective științifice, dar și atracții permanente pentru turiști.

Populația

Județul Galați are 2 municipii, 2 orașe și 60 comune. Populația stabilă a județului Galați pe municipii, orașe, comune și sexe la 1 iulie 2005 se prezintă astfel:

JUDEȚ / LOCALITATI	TOTAL	MASCULIN	FEMININ
JUDEȚUL GALAȚI	620500	307067	313433
URBAN	352847	171418	181429
Municipiul Galați	298366	145015	153351
Municipiul Tecuci	43287	20806	22481
Oraș Beresti	3526	1763	1763
Oraș Tg. Bujor	7668	3834	3834
RURAL	267653	135649	132004
Bălăbănești	2237	1151	1086
Bălășești	2582	1299	1283
Băleni	2615	1340	1275
Băneasa	2165	1100	1065
Barcea	6132	3127	3005
Beresti – Meria	4274	2107	2167
Brahășești	8839	4485	4354
Braniștea	4086	2021	2065
Buciumeni	2671	1258	1413
Cavadinesti	3186	1613	1573

Cerțești	2498	1279	1219
Corni	2430	1249	1181
Corod	7731	3895	3836
Cosmesti	6811	3464	3347
Costache Negri	2664	1361	1303
Cuca	2508	1253	1255
Cudalbi	8078	4095	3983
Cuza - Vodă	3105	1584	1521
Dragănești	6045	3119	2926
Drăgușeni	5592	2891	2701
Fârțanești	5275	2695	2580
Foltești	3425	1731	1694
Frumușița	5359	2683	2676
Fundeni	3982	1978	2004
Ghidigeni	6453	3311	3142
Gohor	3794	1887	1907
Grivița	3882	1990	1892
Independența	4789	2340	2449
Ivești	9824	4952	4872
Jorăști	1943	989	954
Liești	11138	5616	5522
Măstăcani	5167	2659	2508
Matca	12054	6170	5884
Movileni	3362	1748	1614
Munteni	7214	3684	3530
Nămoloasa	2204	1097	1107
Negrilești	2812	1434	1378
Nicoresți	4162	2011	2151
Oancea	1494	735	759
Pechea	11535	5978	5557
Piscu	5003	2551	2452
Poiana	1854	906	948
Priponești	2446	1207	1239
Rădești	1686	858	828
Rediu	3863	2017	1846
Scânteiești	2690	1432	1258
Schela	3638	1865	1773
Șendreni	3194	1592	1602
Slobozia Conachi	4046	2073	1973
Smârdan	4289	2206	2083
Smulți	1549	781	768
Suceveni	2102	1041	1061
Țepu	2589	1296	1293
Tudor Vladimirescu	5470	2680	2790
Tulucești	7640	3892	3748
Umbrărești	7096	3570	3526
Valea Mărului	3795	1951	1844
Vânători	4245	2152	2093
Vârlezi	2204	1100	1104
Vlădești	2137	1100	1037

Date istorice

Teritoriul județului Galați poartă mărturie materiale ale prezenței omului din timpuri străvechi, preistorice. Analiza succesiunii și repartiției dovezilor arheologice de cultură materială arată că teritoriul județului a fost populat și a intrat pe circuitul folosinței umane din timpuri preistorice.

Cele mai vechi vestigii umane în ținutul Covurluiului aparțin paleoliticului final și epipaleoliticului. Culturile paleolitice sunt localizate la Berești și la Cavadinești. Paleoliticul superior a fost pus în evidență în nordul județului, pe moșiile așezărilor Pleșa, Puricani, Crăiești, Bălăbănești, Șipote, Rădești, Băneasa, Suceveni.

În succesiunea strategică arheologică au fost localizate și așezări din neoliticul vechi, aparținând culturii Criș, ce apar sub formă de așezări neîntărite. Urmele acestei culturi au fost descoperite la Negriștea și la nord de Tecuci, pe valea Bârladului, la Munteni. La Berești au fost puse în evidență urme ale culturilor Precucuteniene și Cucuteniene. Cultura Precucuteniană este reprezentată prin ceramică pictată bicromă și tricromă la Stoicani, Măstăcani, Smulți, Drăgănești, Băneasa, Suceveni. Cetățuia de la Stoicani arată, prin resturile culturii materiale, ocupațiile vânătoarești, de creșterea animalelor și de cultură a plantelor, practicate de locuitorii acestui teritoriu, ca și unele meșteșuguri casnice, ca de exemplu olăritul, torsul, țesutul. Continuitatea populației este dovedită de culturile materiale aparținând perioadei de tranziție spre epoca bronzului, reprezentate prin așezări de tip "Sălaș", la Stoicani.

Epoca fierului a lăsat numeroase urme materiale descoperite și cercetate în peste 15 localități actuale, arătând pătrunderea unor influențe ale civilizației grecești dinspre Dobrogea. Astfel, ceramică și monede grecești au fost descoperite la Galați, Barboși și Frumușița, iar la Galați se pare că a existat chiar o așezare grecească. Vestigiile arheologice permit reconstituirea unui ax al pătrunderii civilizației și culturii materiale grecești pe direcția Histria - gura Siretului - Barboși - Poiana (Tecuci) - Trotuș - Oituz, ceea ce demonstrează intensitatea activității materiale și spirituale a autohtonilor.

Cultura geto-dacică este reprezentată prin așezări localizate pe vetrele actuale de la Galați și Frumușița și prin așezarea Piroboridava (Poiana, comuna Nicorești).

Viața romană a fost deosebit de intensă. Castrul militar de la Barboși și așezarea civilă de pe vatra Galaților de azi întrețineau legături comerciale cu Moesia Inferioară și cu Grecia și Asia Mică pe Dunăre și Pontul Euxin.

Numeroase urme materiale pun în evidență și perioada migrației popoarelor, care au lăsat urme și în toponimia acestor locuri.

În secolele X-XIII se înscriu și pe teritoriul actual al județului Galați forme ale feudalismului timpuriu, strâns legate de influența bizantină, fapt atestat de numeroase monede bizantine descoperite. În secolele XV-XVI sunt atestate de documente istorice scrise, numeroase așezări, ca de exemplu Blăjeriei de Jos (1448), Liești (1495), Șerbăneștii (1430), Buceștii (1548), Drăgănești (1575) etc., iar în secolul al XVII-lea Umbrărești (1649), Salcea (1695), etc.

Pe harta lui Dimitrie Cantemir din *Descriptio Moldaviae* sunt consemnate așezările Nicorești, Poiana, Piscu, Corod, Oancea, Adam, Tulucești, Foltești, Tecuci, Galați.

La sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul celui de al XVIII-lea apar sloboziile, care duc la îndeplinirea rețelei de așezări rurale, din care astăzi s-au păstrat Slobozia Băneasa, Slobozia Oancea, Slobozia Conachi și Slobozia Corni.

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea s-au ivit așezări rurale noi ca urmare a creșterii producției marfă de cereale după 1859, a reformei agrare din 1864 și după împroprietărirea din 1879.

Diferitele forme de populare - migrațiile, păstoritului agricol, infiltrațiile lente și colonizările, imigrările (lipoveni, greci, bulgari, armeni, evrei etc.) au contribuit la modificarea structurii demografice a județului. Astfel, popularea a fost stimulată de dezvoltarea agriculturii, de liberalizarea comerțului, de intensificarea circulației, de procesele de împroprietărire.

În prima jumătate a secolului al XIX-lea, au avut loc frământări social-politice și conflicte numeroase. Acestea au contribuit la accelerarea procesului de destrămarea a relațiilor feudale și la apariția și accentuarea relațiilor de producție capitaliste.

Masele populare din județ au acționat în mișcarea antiotomană din anul 1821 și în aceea revoluționară de la 1848.

Participarea activă a populației din fostele județe Covurlui și Tecuci la lupta pentru unirea principatelor a fost determinată, în bună parte, de faptul că aici au trăit și activat patrioți înflăcărați ca Alexandru Ioan Cuza (care a fost pârcălab de Galați) și Costache Negri (originar din satul Mînjina care astăzi îi poartă numele). La Mînjina participau la elaborarea ideilor unioniste personalități marcante ale neamului românesc, cum ar fi: Nicolae Bălcescu, Ion Ghica, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Alecu Russo, Grigore Alexandrescu.

Imagini Hartă

